

Undgå livslang skilsmisse / bodeling

Vi har den seneste tid i medierne mødt grumme historier om skilsmisser med bodelinger, der nærmest er livslange og i hvert fald aldeles opslidende.

Lad mig først konstatere, at der *også* findes skilsmisser, hvor bodelingen faktisk forløber nogenlunde gnidningsfrit, og hvor advokatens arbejde mest er af praktisk karakter: At skrive bodelingsaftalen ned, tage sig af det tinglysningsmæssige vedrørende den faste ejendom osv.

Det er sådan, vi alle tænker at kunne løse det – hvis altså vi overhovedet kan tænke så langt, når vi befinder os smaskforelskede på den lyserøde sky og ikke har fantasi til at forestille os, at vi *nogensinde* vil kunne undvære hinanden mere end ganske få øjeblikke ad gangen.

Men den lyserøde sky ændrer farve - ifølge statistikken går ca. halvdelen af alle nye ægteskaber i opløsning ved skilsmisse på et eller andet tidspunkt. Og resten af ægteskaberne ophører ved død.

Så selv om verden er vidunderlig, og I er forelskede, er det faktisk ret så letsindigt helt at lukke øjnene for den mulighed, at ægteskabet ikke holder resten af livet. Eller i hvert fald se i øjnene, at ægteskabet i alle fald ophører, når den ene af jer afgår ved døden.

Og senest på det tidspunkt får det betydning, om I har lavet en ægtepagt.

Ægtepagt

En ægtepagt er typisk en aftale om, at man ønsker at have helt eller delvist særeje i sit ægteskab. Det kan også være nødvendigt at lave en ægtepagt, hvis man vil dele rate- og kapitalpensioner ved skilsmisse.

Gifter du dig til penge eller gæld?

Inden du gifter dig, skal du og din kommende ægtefælle overveje, om I vil have fælleseje eller særeje i jeres ægteskab,- eller om I vil have noget særeje og resten fælleseje eller om I vil have tidsbegrænset særeje eller noget helt andet. Der er mange muligheder.

Hvis I ikke gør andet end at gifte jer, får I automatisk fælleseje. Fælleseje omfatter alt, hvad man ejer, når man bliver gift, og alt, hvad man senere erhverver. Ca. 9 ud

af 10 nygifte får fælleseje, men det kan man nok ikke tage som udtryk for andet, end at det "kommer af sig selv".

Den svære snak

I bør i god tid før brylluppet drøfte, om I begge ønsker at dele alt, hvad I ejer (og senere tjener eller arver) med den anden, hvis ægteskabet skulle vise sig ikke at holde.

Hvis I begge synes, at det er den rigtige løsning, behøver I ikke at gøre noget. Og hvis I hverken har formue eller gæld, hvis ingen af jer har udsigt til at arve noget af betydning og hvis I sparer nogenlunde lige meget op til pension, vil fælleseje normalt være fint.

Men hvis den ene har formue og den anden har gæld – så er der noget at tale om.

Næste spørgsmål, når du har fået "ja":

Du må tage mod til dig og spørge din tilkommende, om han/hun tager dig for pengenes skyld. Hvis du får et ja også denne gang, ved du, hvor du står ...

Hvis du får et nej, bør I tale om, hvilken form for særeje, I ønsker, og hvad I vil opnå med særejet. En ægtepagt kan være et værn mod deling, både hvis I skilles, eller hvis din ægtefælle dør.

Har du en positiv formue og din kommende ægtefælle omvendt en negativ formue, kommer du ikke til at hæfte for din ægtefælles gæld. Men hvis I går fra eller dør fra hinanden, vil du komme til at aflevere op til halvdelen af din nettoformue til din ægtefælle eller din afdøde ægtefælles kreditorer. Hvis I ønsker en anden ordning, bør I lave særeje.

Det er aldrig for sent

Man kan altid lave ægtepagt – også efter, at man er blevet gift. Men en ægtepagt er en *aftale*, så hvis I er blevet gift, inden du får stillet det svære nr. 2 spørgsmål og måske får at vide, at din ægtefælle har taget dig for pengenes skyld, kan du ikke selv lave en ægtepagt. Det skal I være sammen om !

Men hvis I er enige om, at I ønsker en ægtepagt, er det bare om at komme i gang. Ring til en advokat og få aftalt et møde til drøftelse af, hvad I har brug for og hvilken formueordning, der passer til jer !